

ХУДОЖНЯ СПЕЦИФІКА ОБРАЗНОЇ СИСТЕМИ ПОЕТИЧНИХ ТВОРІВ О. ОЛЬЖИЧА

Панасюк Маргарита

здобувачка другого(магістерського) рівня вищої освіти
Житомирський державний університет імені Івана Франка, Україна

Башманівський Валерій

кандидат філологічних наук, доцент
Житомирський державний університет імені Івана Франка, Україна

Постать О. Ольжича-поета цікава для дослідників у сучасному літературному просторі. Адже відомий український майстер слова залишив важливий слід в історії української художньої творчості. У авторських експериментах із моделювання образних систем домінують ліричні герої – люди, які знають історію свого народу, розуміються на перипетіях політичного життя, патріоти-борці, готові віддати життя за майбутнє своєї нової та незалежної держави.

Художню специфіку творчих пошуків О. Ольжича досліджували науковці, серед яких Володимир Державин, Юрій Шерех, Мікулаш Неврлий, Леонід Череватенко, Богдан Червак, Микола Ільницький, Юрій Ковалів та інші. Учені стверджують, що О. Ольжич у літературному процесі зумів вирізнитись оригінальністю поетичної творчості та глибоким розумінням естетичних і соціальних аспектів свого часу. Його твори вражають не лише майстерним володінням мовою, але й здатністю висловлювати складні філософські та гуманістичні ідеї.

Більша частина творчості О. Ольжича була зосереджена на історичних подіях, долі українського народу, внутрішньо-психологічних конфліктах тощо. О. Ольжичеві образи можна поділити на кілька типів, включаючи психологічні, інтелектуальні, національні, типові та образи-символи. Так, наприклад, герой Незнаний вояк є складним психологічним типом, особистістю високої моральної цінності, яка присвячує своє життя боротьбі за щастя свого народу. Інтелектуальні образи представляють освічених людей, їхні ідеали та ставлення до сучасності. Ці образи допомагають виразити актуальні ідеї нації. У свідченнях сучасників виділяються спостереження про складну та принципову особистість О. Ольжича. Його постать характеризують як відповідальну та рішучу. О. Ольжич був відомий своєю широкою ерудицією та знаннями в різних наукових дисциплінах, що вплинули на його поетичну творчість[1].

Аналізуючи книгу «Наукова спадщина Олега Ольжича» М. Відейко можна зробити висновок, що творчість О. Ольжича пронизана різноманітними мотивами та темами, що відображають його глибокі переконання та патріотизм. Основними мотивами поезії, на думку дослідника, є: патріотичні мотиви – це, безумовно, один із найсильніших мотивів в творчості Ольжича. Він відображає свою глибоку прив'язаність до України, її історії та культури. О. Ольжич висловлює надію на майбутнє України і бореться за її незалежність. Любов до батьків та рідної землі, її історії та культури, відображає його прихильність до традицій та цінностей, які передавалися з покоління в покоління. Такий підхід підкреслював його патріотичні переконання та глибокий зв'язок з українським корінням [3, с.109-11].

З'ясування художньої специфіки образних систем у творчій манері О. Ольжича буде частковим без аналізу стилістики та використання автором художніх засобів.

Відповідні кроки сприяють розкриттю особливостей поетичної майстерності та сприяють глибокому смислому розумінню його творів. Поет відзначався високою художньою вправністю та багатством виразних засобів, які використовував для створення власного поетичного світу. Ось деякі аспекти стилістики та художніх засобів, які можна виявити в творчості О. Ольжича: «... метафори та образи: автор володів високою майстерністю у створенні образів та використовував багато метафор для виразного опису своїх почуттів і думок. Він часто звертався до природних образів, а також образних систем, пов'язаних з історією та культурою України; природні образи: О. Ольжич був майстром використання природних образів у своїх віршах. Він нерідко порівнював почуття і стан душі з природними явищами. Наприклад, він може описувати любов як квітучий сад, тугу як дощ, що ллється або вітер, що гойдає дерева. Це додає його поезії виразності та глибини, а також допомагає читачам легше відчувати емоційну сутність вірша; символізм: поет часто використовував символи, які мали глибокий підтекст і сприяли багатогранному розумінню його творів. Символи природи, війни, культурних обрядів та історичних подій мали особливе значення у його поезії» [4, с.32-39].

У творчих уподобаннях О. Ольжича домінують метафори, алегорії, гіперболи, антитези, риси символізму, ритмічні схеми та рими, що дають змогу автору розширити поетичні тексти емоційно-насиченими позиціями. Високий рівень знання мови, культурної спадщини, аспектів історії та сутності українського народу – давало автору підґрунтя для реалізації свого творчого потенціалу у презентації здобутків українського народу. Образно-тропічні засоби О. Ольжича – то глибинно-філософське світовідчуття поєднане із емоційністю думки репрезентоване через довершений інтелектуальний потенціал української літературної мови. Літературні здобутки О. Ольжича дозволяють зробити висновок про високий мистецький рівень і вміння досконало володіти мовностилістичними засобами, що створюють неповторні авторські образи.

Отже, художня специфіка образної системи поетичних творів О. Ольжича ґрунтується на поглядах автора про минулу і сучасну йому історію України, чіткій, життєвій позиції поета-борця із усвідомленими громадянськими і політичними поглядами.

Список використаних джерел:

1. Літературознавчий словник-довідник, за ред. Р. Т. Гром'яка, Ю. І. Коваліва, В. І. Теремка (Київ, ВЦ «Академія», 2007), 752 с.
2. Відейко М. Наукова спадщина Олега Ольжича. Невідома Україна / М. Відейко, Ю. Кот. – К., 2008. – 239 с.
3. Денисенко О. В. До інтерпретації жанру новели у світовому літературознавстві. Культура народів Причорномор'я. 2004. № 49, Т.2. С. 109-111.
4. Тищук Д. С. Асоціонім як троп: специфіка інтелектуальної природи. Вісник ЛНУ імені Тараса Шевченка № 4 (263), Ч. I, 2013. С. 32-39.